

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně

Kaufland Česká republika v.o.s., IČO: 25110161
sídlem Bělohorská 203, Praha 6
zastoupená advokátem JUDr. Oto Kunzem
sídlem Vinohradská 90, Praha 3

proti

žalovanému

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce
sídlem Štěpánská 15, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2021, č. j. ČOI
12147/21/O100/1000/Bal/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo výrokem I. změněno rozhodnutí České obchodní inspekce Středočeského kraje a Hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán“) ze dne 27. 11. 2020, č. j. ČOI 158646/20/1000, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že se podle § 24 odst. 14 písm. c) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně spotřebitele) ukládá pokuta ve výši 25 000 Kč, ve zbytku bylo odvolání zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno (výrok II. napadeného rozhodnutí).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně byla prvostupňovým rozhodnutím shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 24 odst. 7 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustila tím, že na webu <https://muj.kaufland.cz> v blíže nezjištěné době, minimálně dne 21. 5. 2020, uváděla v části „Podmínky pro využívání personalizovaných nabídek pro účastníky věrnostního programu Kaufland Card“ (dále jen „věrnostní program“) v bodě 2 zvaném „Podmínky účasti“ informaci: *„Registrace do Věrnostního programu Kaufland Card je možná pouze pro Uživatele staršího 18 let“*; a v části „Podmínky pro věrnostní program společnosti Kaufland“ v bodě 2 zvaném „Podmínky účasti“: *„Účastník, který se chce přihlásit do Věrnostního programu Kaufland Card (dále rovněž jen „Uživatel“) musí dosáhnout věku minimálně 18 let.“* Tímto jednáním jako prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele stanovila odlišné podmínky pro registraci do věrnostního programu pro sobě rovné subjekty bez jakéhokoliv legitimního důvodu a tím porušila zákaz diskriminace podle § 6 zákona o ochraně spotřebitele. Za to byla žalobkyni prvostupňovým rozhodnutím uložena pokuta ve výši 30 000 Kč.
4. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl žalovaný dne 25. 1. 2021 napadeným rozhodnutím. Žalovaný považoval prvostupňové rozhodnutí za přezkoumatelné, protože z něj vyplývalo, jaký správní orgán ve věci rozhodl, kdo byl účastníkem řízení, jaké jednání bylo žalobkyni kladeno za vinu, jaké důvody vedly správní orgán ke konstatování viny žalobkyně a jakým způsobem se vypořádal s jejími námitkami.
5. Dle žalovaného spočívá diskriminace v odlišném zacházení s osobami nacházejícími se ve stejné nebo obdobné situaci, aniž je tento přístup ospravedlněn legitimními důvody (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2017, č. j. 2 As 338/2016-27). Žalobkyně neumožnila osobám mladším 18 let registraci do věrnostního programu, přičemž tak učinila s cílem chránit nezletilé osoby, které by nemusely být schopny rozpoznat následky svého právního jednání, např. následky udělení souhlasu s uvedením osobních údajů a jejich zpracováním dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „GDPR“).
6. Žalovaný byl přesvědčen, že žalobkyně mohla k dosažení legitimního cíle zvolit jiný prostředek než naprosté vyloučení všech osob mladších 18 let z registrace do věrnostního programu. Všichni nezletilí nejsou stejní, pročez nelze předpokládat, že celá tato skupina osob nerozumí následkům udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů při registraci. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

do věrnostního programu. Takové paušální omezení by bylo představitelné, pokud by se věrnostní program týkal sortimentu, jehož prodej je dětem a mladistvým zakázán. To však nebyl tento případ. Shodný názor zastává veřejný ochránce práv ve zprávě ze dne 12. 7. 2016, sp. zn. 4218/2014/VOP. Žalovaný proto uzavřel, že žalobkyně diskriminovala nezletilé.

7. Žalovaný shrnul hodnocení protiprávního jednání provedené správním orgánem, které doplnil o polehčující okolnost v podobě toho, že jednou registrací do věrnostního programu bylo možné získat až 5 zákaznických karet, které již mohli využívat i nezletilí. Žalovaný též zohlednil, že žalobkyně dosud nebyla potrestána za porušení zákazu diskriminace spotřebitele. Z těchto důvodů žalovaný snížil výši pokuty o 5 000 Kč a ve zbytku odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Argumentace účastníků

8. Žalobkyně vznesla čtyři žalobní body:

1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně. Žalovaný zejména nevysvětlil, proč žalobkyně nemohla při svém podnikání stanovit podmínku zletilosti pro přístup k věrnostnímu programu.

2) Žalobkyně stanovila věkovou hranici 18 let kvůli ochraně nezletilých, kteří by nemuseli být schopni rozpoznat, k čemu všemu a k jakým účelům dávají souhlas získáním Kaufland Card, např. souhlas s uvedením jména a příjmení, adresy, data narození, e-mailové adresy nebo mobilního čísla, se zpracováním osobních údajů dle GDPR a se zasíláním obchodních sdělení. Nezletilí by navíc mohli být více „zneužitelní“ reklamními nabídkami. Žalobkyně nemohla obstarat souhlas od zákonných zástupců nezletilých, protože přihlašování do věrnostního programu a udělování souhlasu se zpracováním osobních údajů probíhá elektronicky přes internet. Stejně tak nemohla žalobkyně posoudit každou žádost individuálně při osobním kontaktu s nezletilým, protože na první pohled nelze posoudit schopnost osoby porozumět následkům svého jednání. Žalobkyně zavedla podmínku zletilosti, aby předešla poškození práv nezletilých, neboť nebyla s to zkontrolovat jejich rozumovou vyspělost ani udělení souhlasu jejich zákonného zástupce. Nešlo o absolutní vyloučení nezletilých z věrnostního programu, protože v rámci jednoho účtu ve vlastnictví zákonného zástupce může být poskytnuto až 5 karet, které mohou držet i nezletilí. Nemluvě o tom, že slevové akce jsou udělovány všem majitelům Kaufland Card, nezávisle na předmětu slevy. Žalobkyně by nemohla zabránit slevám na alkoholické nápoje, které není možné nezletilým prodávat. Žalobkyně upozornila, že se jedná o věrnostní program, proč je pouze na ní, jaké určí podmínky pro přihlášení. Nikde není uvedeno, od jakého věku je možné nezletilému spotřebiteli umožnit přihlášení do věrnostního programu. Věková hranice není objektivním kritériem pro stanovení výše pokuty.

3) Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, že přestupkové řízení proběhlo na základě stížnosti nezletilého nebo jeho zákonného zástupce. V takovém případě nemůže jít o diskriminační jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

4) Výše pokuty neodpovídala okolnostem případu. Žalovaný dostatečně nezohlednil, že šlo o první případ diskriminace, které se měla žalobkyně dopustit.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že žalobkyně mohla umožnit nezletilým registraci přímo na svých provozovnách. Žalovaný nepřisvědčil žalobkyni, že by nebyla schopná kontrolovat slevové akce na alkoholické nápoje v případě nezletilých držitelů slevové karty. Žalobkyně musela mít vnitřní kontrolní mechanismy, protože mezi vlastnictvím účtu věrnostního programu a držbou karty nejsou praktické rozdíly; v obou případech mají nezletilci přístup k výhodám věrnostního programu.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
11. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
12. Ad 1) Dle žalobkyně bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože žalovaný nevysvětlil, proč žalobkyně nemohla při svém podnikání stanovit podmínku zletilosti pro přístup k věrnostnímu programu. Žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami.
13. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Institut nepřezkoumatelnosti nezajišťuje vyčerpávající odůvodnění správních rozhodnutí. Správní orgán nemusí vypořádat všechny dílčí odvolací námitky, pokud proti nim postaví vlastní ucelený argumentační systém přesvědčivě vypovídající o důvodech rozhodnutí (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, bod 41).
14. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný vytýkal žalobkyni paušální vyloučení osob mladších 18 let z věrnostního programu. Žalovaný pomocí odkazu na judikaturu vyložil podmínku rovného zacházení dle § 6 Nikde není uvedeno, od jakého věku je možné nezletilému spotřebiteli umožnit přihlášení do věrnostního programu., zohlednil zprávu ombudsmana týkající se diskriminace z důvodu věku při poskytování služeb, a uzavřel, že rozdílné zacházení sice sledovalo legitimní cíl, ale nebylo přiměřené, neboť nepřipouštělo výjimky. Z tohoto uceleného odůvodnění nepřímě vyplývá, že nebylo na uvážení žalobkyně, jakým způsobem upraví registraci do věrnostního programu, neboť byla ze zákona povinna postupovat nediskriminačně. Žalovaný nemusel tuto skutečnost výslovně uvést.
15. Žalobkyně v odvolání namítala nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, chybné posouzení diskriminace, nepřiměřenost výše pokuty a poukazovala na svobodu stanovit podmínky registrace do věrnostního programu. Žalovaný na s. 2 a 3 napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozhodnutí shrnul odvolací námitky a na následujících stranách je vypořádal v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu.

16. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
17. **Ad 2)** Žalobkyně byla přesvědčena, že se nedopustila zakázané diskriminace. Rozlišování mezi zletilými a nezletilými sledovalo legitimní cíl v podobě ochrany nezletilých a bylo přiměřené, protože nezletilí mohli obdržet kartu od svých rodičů.
18. Podle § 6 zákona o ochraně spotřebitele nesmí prodávající při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat.
19. Podle § 24 odst. 7 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele se prodávající dopustí přestupku tím, že při prodeji výrobků nebo poskytování služeb poruší zákaz diskriminace spotřebitele podle § 6.
20. Nejvyšší správní soud vysvětlil podstatu zakázané diskriminace v rozsudku ze dne 16. 8. 2017, č. j. 2 As 338/2016-27, bod 20: *„Dojdou-li (pozn. soudy: správní orgány nebo správní soudy) k závěru, že v konkrétním případě bylo se spotřebitelem zacházeno odlišně, než by tomu bylo v případě jiného spotřebitele nacházejícího se ve stejné nebo srovnatelné situaci, aniž by pro to existovaly objektivní a rozumné důvody sledující legitimní cíl a využívající přiměřené prostředky, mohou konstatovat porušení zákazu diskriminace.“*
21. Mezi účastníky soudního řízení nebylo sporné, že žalobkyně při prodeji zboží zacházela se zletilými jiným způsobem než s nezletilými. Městský soud s tímto posouzením souhlasí, protože obě skupiny spotřebitelů měly postavení zákazníka žalobkyně, ale pouze zletilí se mohli registrovat do věrnostního programu. Předmět řízení spočívá v posouzení, zda žalobkyně jednala v rozporu se zákazem diskriminace spotřebitele dle § 6 zákona o ochraně spotřebitele, tj. zdali zákaz registrace nezletilých sledoval legitimní cíl a byl přiměřený.
22. Žalobkyně zakázala registraci nezletilým s úmyslem chránit je před následky udělení souhlasu s uvedením a zpracováním osobních údajů, o nichž by při udělení souhlasu nemuseli vědět. Soud považuje tento cíl za legitimní, neboť slouží k ochraně slabší strany kvůli nedostatku věku ve smyslu § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „ObčZ“).
23. Soud však dodává, že ne každý nezletilý je z důvodu nedostatku věku bez dalšího slabší stranou zasluhující ochranu při každém právním jednání. Je pravda, že plná svéprávnost se dle § 30 odst. 1 ObčZ nabývá dosažením osmnáctého roku věku (zletilostí), to ale neznamená, že nezletilci nejsou svéprávní. Dle § 31 ObčZ se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku. Např. osoba mající 17 let je zásadně způsobilá samostatně nakoupit v provozovně žalobkyně. Tato osoba si je vědoma citlivosti osobních údajů a může souhlas udělit sama. Podmínění registrace do věrnostního programu zletilostí v případě tohoto nezletilce postrádá smysl, neboť při udělení souhlasu není slabší stranou; žalobkyně ho nemusí chránit proti jeho vůli.
24. Městský soud má proto za to, že žalobkyně sice šetřila legitimní cíl, ale způsob, kterým tak učinila, nebyl přiměřený tomuto cíli, protože zakázala registraci všem osobám mladším 18 let, aniž by vzala v potaz, že nezletilost sama o sobě nevylučuje způsobilost udělit souhlas se zpracováním osobních údajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

25. Žalobkyně namítla, že nikde není uvedeno, od jakého věku je možné nezletilému spotřebiteli umožnit přihlášení do věrnostního programu. Ustanovení § 7 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v souladu s čl. 8 odst. 1 GDPR přímo uvádí, že dítě nabývá způsobilosti k udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti přímo jemu dovršením 15 roku věku. Službou informační společnosti se dle čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 rozumí každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb. Registrace do věrnostního programu tyto podmínky splňuje. Věková hranice pro souhlas se zpracováním osobních údajů v souvislosti s registrací do věrnostního programu je tedy stanovena zákonem od 15 let, nejméně tedy od tohoto věku mohou nezletilí udělovat souhlas se zpracováním osobních údajů, a proto není důvodu je vyřazovat z registrace do věrnostního programu.
26. Nicméně ani děti mladší 15 let nemohou být z registrace vyloučeny, protože jim může zákonný zástupce podle § 32 odst. 1 ObčZ souhlas schválit nebo může sám udělit souhlas se zpracováním osobních údajů dítěte (shodně čl. 8 odst. 1 věta druhá GDPR). V takovém případě je nezletilý dostatečně chráněn svým zákonným zástupcem a není nutné, aby jej chránila žalobkyně.
27. Žalobkyně je povinna ověřit v souladu se zásadou minimalizace údajů dle čl. 5 odst. 1 písm. c) GDPR, že osoba dosáhla věku 15 let, nebo že souhlas vyjádřila či schválila osoba mající rodičovskou odpovědnost vůči dítěti. Za tímto účelem musí žalobkyně vyvinout přiměřené úsilí s ohledem na dostupnou technologii (čl. 8 odst. 2 GDPR). Evropský sbor pro ochranu osobních údajů v Pokynech 05/2020 týkajících se udělování souhlasu dle GDPR (body 135 až 146) uvádí, že způsob ověření musí odpovídat míře rizika spojeného se zpracováním údajů. Čím větší riziko, tím důkladněji musí být ověřena identita nezletilce nebo výkon rodičovské odpovědnosti u osoby udělující souhlas se zpracováním osobních údajů dítěte.
28. Žalobkyně je povinna ctít zákaz diskriminace spotřebitele dle § 6 zákona o ochraně spotřebitele, protože neobstojí tvrzení, že je na jejím uvážení, komu a jakým způsobem umožní registraci. Stejně tak není důvodný názor, že v důsledku povolení registrace osob mladších 18 let budou nezletilí mít slevu na alkoholické nápoje. Sleva na alkoholické nápoje sama o sobě neznamená, že si nezletilí budou moci tyto nápoje pořídit. Kromě toho, žalobkyně v současnosti umožňuje, aby Kaufland kartu nezletilí využívali, pokud se tak rozhodne jejich zákonný zástupce jako vlastník registrovaného účtu.
29. Shodný názor zastává také ombudsman. Veřejná ochránkyně práv se ve zprávě ze dne 12. 7. 2016, sp. zn. 4218/2014/VOP/VP zabývala nevydáváním zákaznické karty České pošty osobám mladším 15 let, které pošta odůvodnila nezpůsobilostí osoby mladší 15 let udělit souhlas se zpracováním osobních údajů: „*V předkládaném případě jsem se zabývala otázkou, zda omezení poskytování zákaznické karty pouze osobám starším 15 let není diskriminací. Tato věková hranice byla zavedena s ohledem na rozumovou a volní vyspělost mladistvých, protože od tohoto věku má pošta za to, že jsou nezletilí natolik vyspělí, že jsou schopni udělit platný souhlas s dalším zpracováním svých osobních údajů. [...] Zvolená metoda regulace neodporuje občanskému zákoníku. Sledovaný cíl považuji z pohledu antidiskriminačního zákona za legitimní. Platný souhlas se zpracováním osobních údajů může udělit nezletilá osoba se souhlasem zákonného zástupce i před dosažením 15 let věku, anebo jej může udělit samotný zákonný zástupce. Považuji proto absolutní vyloučení osob mladších 15 let z poskytování zákaznické karty za nepřiměřené a diskriminační.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

30. Skutečnost, že nezletilí mohli držet kartu, kterou jim dala registrovaná osoba, je polehčující skutečností; nevyklučuje odpovědnost za přestupek, protože smysl zákazu diskriminace spočívá v zajištění totožného zacházení se spotřebiteli, tj. možnosti se svobodně registrovat do věrnostního programu, nikoli v získání karty v závislosti na vůli třetí osoby.
31. Městský soud uzavřel, že žalobkyně diskriminovala nezletilé tím, že jim neumožnila registraci do věrnostního programu.
32. **Ad 3) Žalobkyně namítala**, že žalovaný nezahájil řízení na základě podnětu nezletilého nebo jeho zákonného zástupce. Žalobkyně se nedopustila žádné skutečné diskriminace.
33. Podle § 24 odst. 7 písm. c) ZOS se prodávající dopustí přestupku tím, že při prodeji výrobků nebo poskytování služeb poruší zákaz diskriminace spotřebitele podle § 6. Ze znění skutkové podstaty přestupku vyplývá, že se jedná o přestupek poruchový. Porucha spočívá v nedodržení zákazu diskriminace spotřebitele při poskytování služeb. Není nutné prokazovat, který konkrétní spotřebitel byl protiprávním jednáním žalobkyně zasažen. Je rozhodné, že tento následek v podobě poruchy nastal, byť se týkal relativně neurčité skupiny osob (nezletilých zájemců o účast ve věrnostním programu).
34. Objektem přestupku je ochrana rovného zacházení se spotřebiteli. Tvrzení žalobkyně, že se nemohla dopustit diskriminace, neboť žalovaný nezjistil konkrétního poškozeného, popírá smysl tohoto objektu. Žalobkyně postupovala nepřiměřeně šetřenému legitimnímu cíli, když všechny nezletilé vyloučila z účasti na věrnostním programu. Jde o následek, jemuž má předejít skutková podstata § 24 odst. 7 písm. c) ZOS. Bylo by absurdní, kdyby odpovědnost žalobkyně za diskriminační jednání spočívající v nezákonných podmínkách přístupu ke službě vznikla až znevýhodněním určitého spotřebitele.
35. Žalobkyně svým jednáním porušila zájem na rovném zacházení se spotřebiteli, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 7 písm. c) ZOS. Poškození konkrétního spotřebitele není součástí znaků skutkové podstaty; nepodmiňuje odpovědnost žalobkyně.
36. **Ad 4) Žalobkyně měla za to**, že výše pokuty neodpovídala okolnostem případu. Žalovaný dostatečně nezohlednil, že šlo o první případ diskriminace, které se měla žalobkyně dopustit.
37. Žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí vysvětlil svou úvahu při ukládání pokuty. Žalovaný mj. přihlédl k tomu, že šlo o první porušení zákazu diskriminace žalobkyní, a v rámci registrace bylo možné získat až 5 zákaznických karet, které mohli nezletilí využívat. Kvůli těmto polehčujícím okolnostem žalovaný snížil výši pokuty z 30 000 Kč na 25 000 Kč.
38. Protiprávní jednání žalobkyně nebylo zvláště závažné, ale nebylo ani zanedbatelné, zejména s ohledem na druh spotřebitelů, kterých se týkalo. Podle § 24 odst. 17 písm. d) ZOS lze za přestupek podle § 24 odst. 7 písm. c) ZOS uložit pokutu do 3 000 000 Kč. Původní výše pokuty dosahovala pouhého 1 % z celkové zákonné sazby a následně ji žalovaný snížil o 5 000 Kč. Žalobkyně nevysvětlila, proč považovala snížení výše pokuty za nedostatečné. Výsledná pokuta ve výši 25 000 Kč není zjevně nepřiměřená okolnostem případu ani majetkovým poměrům žalobkyně, která provozuje velký řetězec supermarketů.
39. Městský soud žalobní námitce nepřisvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
41. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2022

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.